

oder med valutauro. Disse forhold taler for, at der ikke ensidigt lægges vægt på papirer med meget kort løbetid.

13. I den offentlige debat har der været yttret betænkelighed med hensyn til, at låneoptagelserne lagde „en byrde på kommende generationer“. Forholdet er snarere det modsatte.

I det korte løb vil ændringer i statslige rentebetalinger ikke påvirke den reale efterspørgsel efter varer og tjenester i samfundet kendeligt, idet der er tale om en transferring til personer, selskaber, herunder pengeinstitutter m.v., hvis dispositioner næppe påvirkes meget i første omgang. I det længere løb vil der ske tilpasninger af forbrugsmønstre m.v. Til gengæld kan det tilføjes, at når man i disse år tillader et underskud på statsfinanserne, så sker det for at få en større be-

skæftigelse og produktion, end der ellers ville blive tale om. Hermed bliver der grundlag for større investeringer, således at der bliver mulighed for en højere produktion i fremtiden, hvorfor „byrderne kan blive lettere at bære“.

Den samme problemstilling kan beskrives måske lidt skarpere som følger: Vort valg i disse år består ikke mellem på den ene side en politik nu, der medfører renteudgifter i de kommende år, og på den anden side en politik, der *ikke* medfører renteudgifter. Valget består snarere mellem på den ene side at acceptere et behov for skattefinansierede renteudgifter i de kommende år og på den anden side skatteforhøjelser og/eller udgiftsreduktioner, der vil medføre en drastisk forhøjelse af arbejdsløsheden nu.